

Motion till riksdagen

1988/89:T348

av Sigge Godin (fp)

Vägnätet i Västernorrland

Västernorrlands län är till karaktären ett glesbygdslän och därmed krävs goda kommunikationer. Länet förfogar över relativt gles kollektivtrafik och framför allt låg turtäthet på det begränsade järnvägsnätet. Kvar står att bilen och goda vägförbindelser är avgörande för sysselsättningen i länet.

Utöver de skogstransporter som sker via järnvägen så har sedan flottningen på älvarna upphört, en mycket stor del av skogstransporterna överförts till det bristfälliga vägnätet. Eftersom Västernorrland har en synnerligen expansiv skogsindustri blir också transporterna till dessa fabriker många och tunga och slitaget på vägnätet blir därmed också stort.

Arbetsresorna med egen bil är avgörande för att stora delar av länets befolkning skall kunna förvärvsarbeta. Eftersom länet är ett glesbygdslän blir resorna långa och betungande p.g.a. det undermåliga vägnätet.

Skall de s.k. rambetingelserna (infrastrukturen) vara av avgörande betydelse för den regionala utvecklingen krävs att standarden på länets vägar upprätthålls och att underhållet inte får släpa efter. I Västernorrland har eftersläpningen på underhållet pågått under flera år. Därmed har länets vägar hamnat på efterkälken och därmed också skapat problem i den regionala utvecklingen.

Västernorrlands topografi, Höga kusten och älvdalarna, har inte beaktats när medel anslagits till investeringar och underhåll på vägnätet. Inte heller beaktas Västernorrlands geologi, förhållanden efter inlandsisen m.m. Grundförhållandena med stora anhopningar av lera omöjliggör vägbyggnad och underhåll efter normala kriterier. Därtill skall läggas glesbygdslänens låga trafikflöden som vid medelsfördelning ger låga värden. Norrlandslänet har också att tillföra de kostnadsökningar som uppstår p.g.a. att vägarna ligger på tjälfarliga marker. Sammantaget blir det merkostnader i storleksordningen 20–25 %. Självklart får en sådan merkostnad på sikt orimliga konsekvenser.

Nuvarande situation

Västernorrland har i dag ett behov av 80 milj. kr. för att uppehålla nuvarande standard. Tilldelningen av medel är 65 milj. kr. Eftersläpningen ökar årligen i storleksordningen 15 milj. kr. Därtill skall läggas de ökade krav som följer av de nya s.k. EG-bestämmelserna. De ansvariga har därför beslutat att i första hand satsa på de funktionellt viktiga regionala stamvägarna. De övriga belagda vägarna repareras i fortsättningen endast så länge det är företags-

ekonomiskt lönsamt. De görs sedan om till grusvägar. Av de 300 mil belagda vägarna är ca en tredjedel i farozonen. För närvarande repareras 1 % av det lågtrafikerade vägnätet. Vilket innebär att ca 6-7 mil årligen kommer att övergå till grusväg. På relativt kort sikt är detta icke acceptabelt. Detta bör ges regeringen till känna.

Skall hänsyn tas till de uttalanden som regeringen gjort vid flera tillfällen samt den planering som kommer att leda fram till nya riktlinjer för regionalpolitiken, nämligen att infrastrukturen och därmed vägarna har en avgörande betydelse för utvecklingen i länet krävs att Västernorrland tillförs ökade vägmedel för att komma upp till riksgenomsnittet.

Redovisad situation kräver dessutom att kriterierna för tilldelning av vägmedel ändras så att större vikt lägges vid tillstånd och funktion på beläggningar i förhållande till trafik. När det gäller investeringar måste också vägas in besvärlig topografi och geologi. Detta bör ges regeringen till känna.

Landets vägnät är samhällsekonomiskt och företagsekonomiskt av yttersta vikt. Regionalpolitiskt kommer investeringar och underhåll av vägnätet, framför allt i skogslänen, att vara av avgörande betydelse för sysselsättningen. Skall Västernorrlands inland leva vidare och framdeles sysselsätta en del av länets befolkning krävs att nya fördelningskriterier skapas som tar hänsyn till de regionalpolitiska olikheterna.

Hemställan

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts beträffande vägnätet i Västernorrlands län,
2. att riksdagen ger regeringen i uppdrag att se över fördelningskriterierna för väganslag i enlighet med vad i motionen framförts.

Stockholm den 24 januari 1989

Sigge Godin (fp)

